

Betænkning

over forslag til lov om statstilskud til nybyggeri og forbedring m. v. af erhvervsbygninger.

(Afgivet af boligudvalget den 10. september 1975).

Udvalget har behandlet lovforslaget i en række møder og har herunder haft samråd med boligministeren.

Udvalget har modtaget skriftlige henvendelser fra Dansk Erhvervsgartnerforening og fra Industrirådet, der tillige begge har haft foretræde for udvalget. Endvidere har udvalget modtaget skriftlige henvendelser fra De samvirkende danske Landboforeninger, Landbrugsrådet, Danske Husmandsforeninger og Herbergs-Ringen.

Boligministeren har stillet en række ændringsforslag, hvorom henvises til de ledsagende bemærkninger.

Herefter indstiller et *flertal* (socialdemokratiets, venstres, det radikale venstres, kristeligt folkepartis og centrum-demokraternes medlemmer af udvalget) lovforslaget til *vedtagelse* med de af boligministeren under nr. 2, 3, 5 og 7-14 stillede ændringsforslag.

Et *mindretal* (fremskridtspartiets medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling med følgende begrundelse:

Mindretallets indstilling til den katastrofale arbejdsløshed er og har altid været:

At sikre og støtte en politik, der tager sigte på at styrke erhvervslivets lyst og evne til at forøge produktion og eksport mest muligt.

Uden denne fornødne tillid og ekspansion inden for de valutaskabende erhverv er det ikke muligt varigt at genskabe den fulde beskæftigelse.

520 mill. i statstilskud over en 18 måneders periode vil nok i første omgang skabe nogen beskæftigelse, men den bliver kun

kortvarig. I mange tilfælde vil statstilskudene have en direkte uheldig virkning. Dette gælder blandt andet inden for byggesektoren. Den vil igen svulme unaturligt op til skade for obligationskurserne, valutabalancen, og sidst men ikke mindst vil den nødvendige rokering af arbejdskraft bort fra byggesektoren til de valutaskabende erhverv standses.

Statstilskud af de størrelser, lovforslaget giver mulighed for, vil måske også friste nogen til at gennemføre arbejder af mindre nødvendig karakter blot for at få del i disse milde gaver. Forslaget er efter mindretallets opfattelse et forsøg på at dække over en mangeårig dårlig samvittighed og over alle de besværligheder, diverse regeringer har påført erhvervslivet til skade for konkurrenceevnen. Mindretallet mener, at erhvervslivet bedst hjælpes gennem en nedsættelse af de direkte skatter. En forhøjelse af den skattefrie bundgrænse vil holde omkostningsniveauet nede, samtidig med at det vil stimulere efterspørgslen, som igen vil give mere produktion og dermed flere arbejdspladser.

Et *andet mindretal* (det konservative folkepartis medlem af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling. Mindretallet modsætter sig, at skatteydermidler skal anvendes som tilskud til privatejede erhvervsbygninger. Mindretallet foretrækker at fremkalde øget beskæftigelse ved liberale midler.

Et *tredje mindretal* (socialistisk folkepartis medlem af udvalget) har stor sympati for forslaget's kap. I og III, men da det ikke kan